

2. Science, Technology and Industry Outlook. Paris, OECD, 2004.

3. Судариков А.Л. Государственно-частные партнерства в сфере науки, технологий и инноваций: зарубежный опыт/ А.Л. Судариков, А.В. Грибовский // Инновации. — 2012. — №7. — С. 50.

УДК 336.1

Г. М. Чепелюк,

к.е.н., доцент кафедри банківської справи,
Черкаський інститут банківської справи
Університету банківської справи НБУ (м. Київ)

ЗАСТОСУВАННЯ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ МЕХАНІЗМІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙ В УКРАЇНІ

Інноваційна діяльність передбачає впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво та соціальну сферу. Масштабні інновації потребують значних капіталовкладень. Це пояснюється тим, що серйозні нововведення не можуть бути впроваджені в одній ізольованій підсистемі — для успішної їх реалізації необхідна взаємодія більшості інших підсистем організаційно-економічного процесу.

Аналіз правового регулювання інноваційної діяльності в Україні свідчить про те, що законодавство, яке регулює дану сферу, потребує подальшого удосконалення. Незважаючи на розгалужену систему правових актів, існуючу нормативну базу важко назвати цілісною та взаємопогодженою.

Необхідність активного залучення банківського кредитування у процеси інноваційного розвитку є очевидною. Суб'єкти інноваційної діяльності отримують можливість у будь-який час оперативно мобілізувати додаткові грошові ресурси, які необхідні для вирішення поточних і довгострокових господарських потреб, що, в свою чергу, дозволяє кредиторам трансформувати вільні ресурси у дохідні активи. Взаємовигідна співпраця банків та інших суб'єктів інноваційного процесу має наступні переваги: 1) значно зменшує обсяги «інформаційних витрат»; 2) збільшується можливість оперативно отримувати довгострокові кредити.

Сучасні потреби економічних суб'єктів не обмежуються традиційним розрахунковим і кредитним банківським обслуговуванням. Підприємствам необхідний широкий спектр різних послуг з боку

банків, які покликані забезпечити оптимальні умови для ефективної прибуткової діяльності своїх клієнтів. Як вірно зазначає Т.О. Скрипко, основою концепції економічного розвитку виступає функціонування новатора, здатного збільшити ефективність виробництва у порівнянні з діючими технологіями шляхом використання нової комбінації факторів виробництва. В цьому процесі банки здійснюють ефективний перерозподіл реальних ресурсів на користь пріоритетних галузей економіки, беручи на себе значну частку відповідальності за зроблений вибір. Банки активно впроваджують нові продукти, які здатні забезпечити конкурентоспроможність як позичальника, так і кредитної установи у майбутньому. Відбувається акцентування у кредитній політиці банків із централізованих кредитів на самостійні ініціативи в інноваційній сфері [3, с. 126].

Суттєвим чинником у вирішенні питань економічного зростання, а також розвитку нових технологій в Україні можуть стати іноземні інвестиції. Вплив міжнародного інвестиційного процесу на соціально-економічний потенціал країни має позитивний ефект. Тому вивчення даного питання сьогодні є особливо актуальним. Дослідження процесів залучення інвестиційних ресурсів міжнародних фінансово-кредитних організацій, використання їх в Україні із врахуванням національних пріоритетів обумовлено намірами вітчизняних підприємств впроваджувати передові технології та енергозбереження. З точки зору цільових напрямків міжнародні кредити залучаються для розвитку прогресивних технологій, механізмів розрахунків, якості інфраструктури населених пунктів, становлення малого та середнього бізнесу. Міжнародне співтовариство зацікавлене в тому, щоб Україна змогла увійти на світовий ринок і стати частиною світової економіки.

Подальший розвиток співпраці з іноземними кредиторами залежить від збільшення в Україні «працюючих активів». Для цього необхідно заснувати практику проведення регулярного перегляду портфеля проектів, посилити контроль виконання виконавчими органами влади усіх рівнів своїх зобов'язань, удосконалити механізм координації, підготовки, реалізації та моніторингу великих інвестиційних проектів.

Таким чином, залучення дешевих іноземних кредитів вимагає як удосконалення українського законодавства, тобто його наближення до європейських стандартів, так і підготовки фінансових, технічних складових, що необхідні для реалізації інвестицій за рахунок кредитних коштів міжнародних фінансових організацій.

Інвестування в реальний сектор, особливо у сфери та галузі, які дозволяють економити природні ресурси, території, зменшу-

ють екологічні проблеми повинно бути пріоритетним напрямком не тільки для державних програм, але й для приватного, в тому числі — банківського бізнесу. Вважаємо, що подальші дослідження можливостей застосування фінансово-кредитних механізмів для впровадження інновацій виступають необхідним фактором підвищення рівня розвитку суспільства та економіки.

Список літератури:

1. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 р. № 40-IV.
2. *Майорова Т.В.* Інвестиційна діяльність: підручник / Т. В. Майорова. — К.: ЦУЛ, 2009. — 472 с.
3. *Скрипко Т.О.* Інноваційний менеджмент: підручник / Т.О. Скрипко. — К.: Знання, 2011. — 423 с.

УДК 336.71

Ю. В. Чершнев,

асистент кафедри банківської справи,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

РОЛЬ ГРОШОВО-КРЕДИТНОГО МУЛЬТИПЛІКАТОРА У ПРОЦЕСІ ЗНИЖЕННЯ ВАРТОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Вартість фінансування інвестиційно-інноваційних проектів є ключовим фактором доцільності їх реалізації в існуючих економічних умовах. Зростання вартості інвестиційних ресурсів призводить до обмеження кола потенційно ефективних проектів, а зниження середньозваженої відсоткової ставки стимулює тенденцію їх бурхливого впровадження у наше життя. Так, зменшення середньої ринкової процентної ставки на кілька процентних пунктів здатне розширити обсяг інвестиційно-інноваційної активності у значно більшому розмірі (рис. 1). Крім того, чим нижчим є рівень процентних ставок в економіці, тим суттєвішим є приріст реалізованих проектів. Якщо поглянути на рейтинг найбільш інноваційних країн світу, складений бізнес-школою INSEAD (GlobalInnovationIndex 2013), то на його чолі можна побачити лише країни з надзвичайно розвиненою банківською системою та, як результат, низьким рівнем відсоткових ставок.